

Innst. 42 L

(2016–2017)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 120 L (2015–2016)

**Innstilling fra finanskomiteen om endringer i ligningsloven
(land-for-land-rapportering til skattemyndighetene)**

Beriktiget

Innhold

	Side
1. Innledning	1
1.1 Sammendrag	1
1.2 Komiteens merknader.....	1
2. Gjeldende rett	2
2.1 Sammendrag	2
2.2 Komiteens merknader.....	3
3. Høring	3
3.1 Sammendrag	3
3.2 Komiteens merknader.....	3
4. Behov for rapportering	4
4.1 Sammendrag	4
4.2 Komiteens merknader.....	4
5. Hvem som skal levere rapport	5
5.1 Sammendrag	5
5.1.1 Innledning.....	5
5.1.2 Primær rapporteringsplikt	5
5.1.3 Sekundær rapporteringsplikt	5
5.1.4 Varlingsplikt etter ligningsloven § 4-13 nr. 3.....	5
5.1.5 Avgrensning av rapporteringsplikten etter inntekt.....	5
5.2 Komiteens merknader.....	5
6. Nærmere om innholdet i rapporten	6
6.1 Sammendrag	6
6.2 Komiteens merknader.....	6
7. Språk	6
7.1 Sammendrag	6
7.2 Komiteens merknader.....	6
8. Tidspunkt for levering	6
8.1 Sammendrag	6
8.2 Komiteens merknader.....	6
9. Taushetsplikt	7
9.1 Sammendrag	7
9.2 Komiteens merknader.....	7
10. Nærmere om skattemyndighetenes bruk	7
10.1 Sammendrag	7
10.2 Komiteens merknader.....	8
11. Administrative reaksjoner	8
11.1 Sammendrag	8
11.2 Komiteens merknader.....	8
12. Ikrafttredelse	8
12.1 Sammendrag	8
12.2 Komiteens merknader.....	8

	Side
13. Økonomiske og administrative konsekvenser	8
13.1 Sammen drag	8
13.1.1 Innledning	8
13.1.2 Provenymessige konsekvenser	9
13.1.3 Økonomiske og administrative konsekvenser for Skatteetaten	9
13.1.4 Økonomiske og administrative konsekvenser for de rapporteringspliktige	9
13.2 Komiteens merknader	10
14. Komiteens tilråding	10

Innst. 42 L

(2016–2017)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 120 L (2015–2016)

Innstilling fra finanskomiteen om endringer i ligningsloven (land-for-land-rapportering til skattemyndighetene)

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

Finansdepartementet legger fram forslag til regler som innebærer at store flernasjonale konsern får plikt til å levere en land-for-land-rapport for skatteformål til skattemyndighetene.

Rapporteringsplikten skal som hovedregel påhvile morselskapet i konsernet. Andre foretak i konsernet enn morselskapet kan også få rapporteringsplikt i nærmere bestemte tilfeller. Land-for-land-rapporten skal inneholde opplysninger om fordeling av inntekter og skatt mv. i de landene der konsernet har foretak. Rapporten skal i tillegg inneholde en skjematisk beskrivelse av den økonomiske aktiviteten i hvert foretak i konsernet og i hvilket land foretaket er hjemmehørende eller etablert.

Formålet med reglene er at Skatteetaten skal få et bedre grunnlag for å utarbeide risikoanalyser til bruk i kontrollvirksomheten sin. Land-for-land-rapportene vil være særlig nyttige i saker der skattemyndighetene skal vurdere kontroll av om priser og vilkår i kontrollerte transaksjoner er fastsatt på armlengdes vilkår (saker om internprising). Rapportene skal også kunne brukes til statistiske formål.

Land-for-land-rapporter som Skatteetaten mottar, skal utleveres til skattemyndighetene i de andre landene der konsernene har foretak gjennom avtaler om automatisk informasjonsutveksling. Skattemyn-

dighetene vil til gjengjeld få oversendt land-for-land-rapporter fra utlandet som utenlandske konsern med datterforetak i Norge har levert i sine hjemland på samme grunnlag.

Forslaget er en del av regjeringens oppfølging av anbefalingene i NOU 2014:13 Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi, som varslet i Meld. St. 4 (2015–2016), og tiltak 13 i OECDs og G20-landenes BEPS-prosjekt (Base Erosion and Profit Shifting). De foreslåtte reglene følger i stor grad den modellov-givningen som deltakerlandene i BEPS-prosjektet har utarbeidet til bruk ved implementering av regelverk for land-for-land-rapportering i hvert enkelt lands nasjonale rettssystem. Opplysningene skal gis i skjema som følger en mal fastsatt i BEPS-prosjektet. Innføring av regler om land-for-land-rapportering er en minimumsstandard i prosjektet. Det vil si at deltakerlandene på dette området har forpliktet seg til en rapporteringsløsning som skal sikre konsistent rapportering for alle berørte selskaper i alle relevante land.

Departementet foreslår at reglene gis i form av nye bestemmelser i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 4-13 og en tilhørende forskrift.

Et utkast til forskrift følger som vedlegg til proposisjonen til orientering. Innholdet i forskriftsbestemmelsene vil omtales i redegjørelsen for lovfor-slaget.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Lisbeth Berg-Hansen, Tore Hagebakken, Øystein Langholm Hansen, Irene Johansen, Marianne Marthinsen og Truls Wickholm, fra Høyre, Solveig Sundbø Abrahamsen,

Svein Flåtten, Sigurd Hille, Heidi Nordby Lunde og Siri A. Meling, fra Fremskrittspartiet, Hans Andreas Limi, Roy Steffensen og Kenneth Svendsen, fra Kristelig Folkeparti, lederen Hans Olav Syversen, fra Senterpartiet, Trygve Slagsvold Vedum, fra Venstre, Terje Breivik, og fra Sosialistisk Venstreparti, Snorre Serigstad Valen, tar den innledende oversiktsomtalen til orientering, og viser til merknader nedenfor i tilknytning til de påfølgende kapitlene.

Komiteen mener arbeidet mot kapitalflukt og skatteunndragelse gjennom aggressiv skatteplanlegging eller direkte lovbrudd er et svært viktig arbeid. Det norske fellesskapet går årlig glipp av store inntekter som følge av at store summer unntas beskatning. Dette er et problem som deles av andre OECD-land og som ligger til grunn for BEPS-prosjektet, som på norsk kan oversettes til OECD/G-20s arbeid mot uthuling av skattegrunnlaget og overskuddsflytting. I tillegg til at fellesskapet går glipp av skatteinntekt, skaper aggressiv skatteplanlegging en stor konkurranseulempe for bedrifter som ikke benytter seg av disse teknikkene. De som taper i denne konkurransen, er ofte mindre lokale bedrifter. Arbeid mot overskuddsflytting og inntektsskifting er derfor også et arbeid for å skape et sunnere og mer velfungerende marked og en mer rettferdig konkurranse.

Komiteen merker seg at dette er en del av regjeringens oppfølging av BEPS-prosjektet, helt konkret tiltak 13. Komiteen er positiv til at dette skjer relativt raskt, men viser samtidig til den enigheten som er etablert i skatteforliket punkt 10, hvor det heter at «regjeringen skal påse en rask og mest mulig fullstendig implementering av BEPS-anbefalingene i det norske regelverket». Komiteen imøteser videre forslag fra regjeringen på dette området.

Implementeringen av land-for-land-rapportering er en liten, men viktig del av Stortingets og regjeringens arbeid mot overskuddsflytting og inntektsskifting.

Komiteen vil særlig vise til punktene 8–13 og punkt 16 i skatteforliket (i Innst. 273 S til Meld. St. 4 for 2015–2016):

«8. Det gis en status for hvordan det norske lovverket er rustet for stadig mer komplekse finansielle instrumenter og selskapsstrukturer, med tanke på inntektsskifting i flernasjonale selskaper.

9. Det vises til at advokater og andre tredjeparter, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, etter krav fra ligningsmyndighetene plikter å gi opplysninger om pengeoverføringer, innskudd og gjeld, herunder hvem som er parter i overføringene, på deres konti tilhørende skattyter. Det skal opprettes et ekspertvalg som skal vurdere om det bør gjøres ytterligere begrensninger i skatterådgiveres, herunder advoka-

ters, taus-hetsplikt på skatteområdet. I forlengelsen av dette skal det vurderes om skattyteres og deres rådgiveres plikt til å gi kontrollopplysninger bør utvides til å gjelde informasjon om selskapsstrukturer og formålet med finansielle transaksjoner. Det skal også vurderes om skatterådgiveres skatteplanleggingspakker skal pålegges opplysningsplikt.

10. Regjeringen skal påse en rask og mest mulig fullstendig implementering av BEPS-anbefalingene i det norske regelverket.

11. I forbindelse med de vurderinger som skal gjøres etter den pågående høringen om omgåelsesregelen, bør det foretas en vurdering om å utvide opplysningsplikten til også å omfatte hensikten med transaksjoner.

12. Effekten av forskriftene for Land-for-Land (LLR) rapportering på å synliggjøre uønsket skatte-tilpasning samt å sikre at relevante opplysninger knyttet til LLR-rapportering fra datterselskaper og støttefunksjoner fremkommer i regnskapet, skal gjennomgås slik Stortinget har bedt om. Det vurderes også hvordan det kan etableres et tilsyn med rapporteringspliktige etter LLR-regelverket.

13. Et norsk offentlig eierskapsregister skal legge til rette for åpenhet om eierskap i norske selskap, og det tas sikte på å innrette det slik at det bli lettere å finne frem til selskapenes ultimate rettighetshavere i tråd med FATFs anbefalinger og EUs fjerde hvitvaskingsdirektiv.

[...]

16. Rentebegrensningsregelen for selskaper bør utvides til også å omfatte eksterne renter for å treffe en større del av rentefradrag som skyldes overskuddsflytting. Regelen bør utformes på en måte som i minst mulig grad rammer ordinære låneforhold.»

2. Gjeldende rett

2.1 Sammendrag

Det finnes i dag ulike regler som har som formål å synliggjøre og dokumentere konserninterne transaksjoner mv. på tvers av landegrensene.

Ligningsloven § 4-12 har regler om oppgave- og dokumentasjonsplikt for kontrollerte transaksjoner og mellomværender mellom nærstående foretak mv. Reglene ble innført fra og med inntektsåret 2008 og skal bidra til at skattemyndighetene kan kontrollere at priser og vilkår i kontrollerte transaksjoner (saker om internprising) er fastsatt på armlengdes vilkår etter skatteloven § 13-1.

Oppgaveplikten innebærer at foretakene skal gi skattemyndighetene en oppgave som gir en oversikt over transaksjoner og mellomværender med nærstående foretak mv. i løpet av inntektsåret. Skattemyndighetene bruker opplysningene i arbeidet med å velge ut hvilke transaksjoner mv. de skal kontrollere

nærmere. Opplysningene skal gis på et eget skjema (RF-1123) som leveres sammen med selvangivelsen.

Dokumentasjonsplikten innebærer at foretakene etter nærmere pålegg fra skattemyndighetene skal utarbeide og levere mer detaljert dokumentasjon om priser og vilkår i transaksjoner mv. med nærstående parter. Dokumentasjonen skal gi skattemyndighetene et best mulig grunnlag for å vurdere om priser og vilkår i de kontrollerte transaksjonene mv. som de har valgt å undersøke nærmere, er fastsatt på armlengdes vilkår etter skatteloven § 13-1. Dokumentasjonen skal inneholde både opplysninger om konsernets globale og lokale virksomhet og en redegjørelse for grunnlaget for prisene som er satt i de kontrollerte transaksjonene.

Regnskapsloven § 3-3d og verdipapirhandelloven § 5-5a gir regler om at enkelte regnskapspliktige og utstedere av noterte verdipapirer, som driver virksomhet innen utvinningsindustrien eller skogsdrift innen ikke-beplantet skog, skal utarbeide og offentliggjøre en årlig rapport om sine betalinger til myndigheter på land- og eventuelt prosjektnivå. Dette regelverket for land-for-land-rapportering skal bidra til å skape åpenhet om virksomheten til foretak som driver med uttak av ikke-fornybare naturressurser. Hovedformålet med reglene er å ansvarliggjøre myndighetene for forvaltningen av inntektene fra landets naturressurser. Reglene skal også bidra til å synliggjøre uønsket skattetilpasning hos foretakene. Selv om også dette regelverket har et skatterelevant formål, må det ses adskilt fra rapporteringen som behandles i denne proposisjonen. Forslaget her gjelder rapportering til skattemyndighetene som ledd i dokumentasjon av internprising i konsernforhold. Se nærmere om forholdet mellom de to regelverkene i proposisjonens kapittel 4.4.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til punktene 8–13 og punkt 16 i skatteforliket. Komiteen viser til at det er uklart om gjeldende rett i stor nok grad er rustet til å møte stadig mer komplekse finansielle strukturer. Stortinget har derfor i forliket bedt om at regjeringen tar en rekke initiativ for å klargjøre dette og andre forhold. Skatteforliket indikerer at det per i dag kan være for enkelt å omgå gjeldende regler, og at gjeldende rett ikke i stor nok grad gjør det mulig å trenge igjennom strukturene for å finne ut hva som har skjedd i alle transaksjoner. Komiteen imøteser regjeringens videre arbeid med dette.

3. Høring

3.1 Sammendrag

Finansdepartementet sendte 2. desember 2015 på høring et forslag om innføring av land-for-land-rapportering for skatteformål. Forslaget bygger i all hovedsak på en modellovgivning utarbeidet av landene som deltok i OECDs og G20-landenes BEPS-prosjekt.

Alle høringsinstansene som har uttalt seg om forslaget, er positive til at det innføres regler om land-for-land-rapportering til skattemyndighetene. Mange av disse instansene mener det er en fordel at forslaget bygger på en standard fra OECD.

Selv om ingen høringsinstanser er negative til at det innføres regler om land-for-land-rapportering til skattemyndighetene, er det mange instanser som mener at reglene bør utformes på en annen måte enn det departementet går inn for i høringsnotatet.

En gruppe høringsinstanser er av den oppfatning at den foreslåtte rapporteringsplikten vil bli for byrdefull for næringslivet. De foreslår derfor ulike unntak fra rapporteringsplikt, overgangsregler eller andre ordninger som vil redusere rapporteringsbyrden.

En annen gruppe høringsinstanser mener forslagene i høringsnotatet ikke går langt nok i å pålegge foretakene å gi opplysninger, at opplysningene ikke gis på et tidlig nok tidspunkt og at forslaget innebærer at opplysningene ikke vil bli publisert for offentligheten og utenlandske skattemyndigheter på en slik måte som de burde.

Se nærmere om høringen og høringsinstanser syn i proposisjonens kapittel 3.

I kapittel 4 i proposisjonen behandles spørsmålet om forholdet mellom de nye reglene om land-for-land-rapportering til skattemyndighetene som foreslås i proposisjonen som behandles her, og reglene i henholdsvis ligningsloven § 4-12 og regnskapsloven og verdipapirloven. I proposisjonens kapitler som følger deretter, gis det en mer utførlig redegjørelse for høringsinstansenes merknader.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til oppsummeringen av den skriftlige høringen i proposisjonen, og at finanskomiteen i forbindelse med behandlingen av saken avholdt muntlig høring i Stortinget 14. juni 2016. Under komiteens høring kom det fram at det var et sterkt ønske at det også burde rapporteres offentlig på hele eller deler av den informasjonen som forslaget legger opp til at kun skal være tilegnelig for skattemyndighetene. En instans, NHO, var sterkt kritisk til dette, og mente det ville gi en ulempe for norske bedrifter og representere ekstra kostnader.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet, viser til at det framkom i komiteens høring et forslag fra Transparency International og Tax Justice Network om at det skulle rapporteres offentlig på bare deler av opplysningene. Arbeiderpartiet har i den forbindelse bedt Finansdepartementet om lovteknisk bistand til utforming av lovtekst som vil fange opp dette.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til sine merknader om åpenhet og offentlighet i innstillingens kapittel 9.2.

4. Behov for rapportering

4.1 Sammendrag

OECD utarbeidet i 2013 en rapport om overskuddsflytting og uthuling av skattegrunnlag, OECD (2013) Addressing Base Erosion and Profit Shifting (BEPS-rapporten). Rapporten pekte på en rekke områder der det var behov for tiltak, både i form av å harmonisere nasjonale regler og å oppdatere det internasjonale regelverket om fordeling av skattegrunnlag mellom land når en inntekt eller skattyter har tilknytning til flere jurisdiksjoner.

I rapporten ble det pekt på at tilgang til relevant informasjon om inntekter, skatt og virksomhet er helt sentralt for at skattemyndighetene i de ulike landene skal kunne fastsette riktig skattegrunnlag for den enkelte skattyter. Det ble også vist til at skattemyndighetenes ressurser er begrenset og at det derfor er svært viktig at de har verktøy som setter dem i stand til å foreta mest mulig presise risikovurderinger for å sikre effektiv ressursbruk. Behovet for slike verktøy gjelder særlig ved kontroll av transaksjoner mellom nærstående foretak (saker om internprising).

Rapporten ble fulgt opp med en 15 punkters handlingsplan i regi av OECD og G20-landene benevnt BEPS-handlingsplanen. I BEPS-handlingsplanens tiltak 13 om internprisingsdokumentasjon anbefales det at deltakerlandene innfører regler om at flernasjonale konsern skal ha plikt til å rapportere nøkkeldata om fordelingen av inntekt, skatt og den økonomiske aktiviteten i de landene konsernene har virksomhet (land-for-land-rapport).

Tiltaket er nærmere utredet i rapporten «Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting, Action 13 – 2015 Final Report» (oktober 2015) som er vedtatt i OECDs organer og støttet av G20-landenes statsledere og finansministre.

Det framgår av denne rapporten at land-for-land-rapporten er ett av flere virkemidler landene kan bruke for å behandle internprisingssaker. Rapporteringen innebærer at foretakene både skal gi opplysninger på overordnet nivå om konsernet og foretaket som sådan (land-for-land-rapport), og på et mer

detaljert nivå om den enkelte transaksjon mv. som skattemyndighetene mener det er grunn til å kontrollere nærmere (internprisingsdokumentasjon).

Rapporten inneholder en anbefalt modellovgivning om land-for-land-rapportering til skattemyndighetene, samt en veiledning til landene om hvordan anbefalingene bør gjennomføres i deres nasjonale rettssystemer. I proposisjonen her vil departementet gjennomgående referere til disse anbefalingene som «modellovgivningen». Som nevnt er innføring av land-for-land-rapportering etter den malen som er utarbeidet i BEPS-prosjektet for lovgivning og rapporteringsskjema, en del av minimumsstandardene i prosjektet. Det foreligger dermed en standardisert rapporteringsform som skal sikre konsistent rapportering for alle berørte selskaper i alle relevante land.

Deltakerlandene i BEPS-prosjektet ble enige om at landenes kompetente myndigheter skal inngå avtaler som legger til rette for at land-for-land-rapporter kan utveksles automatisk mellom skattemyndighetene i landene der det enkelte konsern har foretak, enten i medhold av en bilateral skatteavtale eller OECD/Europarådets konvensjon for administrativt samarbeid i skattesaker. Norge v/Finansdepartementet undertegnet en slik avtale tilknyttet OECD/Europarådskonvensjonen sammen med 30 andre land 27. januar 2016. Pr. 25. april 2016 har 33 land sluttet seg til denne avtalen.

Se proposisjonens kapittel 4 for nærmere omtale av behovet for land-for-land-rapportering for skatteformål til skattemyndighetene; generelt om behovet for regler om land-for-land-rapportering i ligningsloven (kapittel 4.2), nærmere om forholdet til rapporteringsreglene i ligningsloven § 4-12 (kapittel 4.3), nærmere om forholdet til rapporteringsreglene i regnskapsloven § 3-3d og verdipapirloven § 5-5a (kapittel 4.4) og om forholdet til ny skatteforvaltningslov (kapittel 4.5).

4.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til proposisjonens kapittel 4 og beskrivelsen av BEPS-prosjektet og behovet for rapporteringen. Komiteen viser til at forslaget til regjeringen er basert på en såkalt modellovgivning, som beskrives som en minimumsstandard.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet, er kjent med at EU vurderer muligheten for å gå lenger enn modell-lovgivningen gjennom større krav til åpenhet.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet vil påpeke at EU-kommisjonen ikke har foreslått offentliggjøring av skattemyndighetenes land-til-land-rapporter, og at dette i

tilfelle ville vært i strid med konsensus i BEPS-prosjektet.

5. Hvem som skal levere rapport

5.1 Sammendrag

5.1.1 Innledning

Det framgår av modellovgivningen at plikten til å levere land-for-land-rapport skal gjelde for nærmere bestemte flernasjonale konsern. Som «flernasjonalt konsern» regnes enhver sammenslutning av foretak som enten har plikt til å avgi konsolidert regnskap for regnskapsformål, eller som ville hatt slik plikt dersom eierandeler i noen av konsernets foretak hadde vært omsatt på en offentlig børs. Departementet foreslår at de norske reglene om hvem som har rapporteringsplikt, skal uformes med utgangspunkt i regnskapslovens regler om konsern og plikten til å utarbeide konsernregnskap. Det er imidlertid behov for å gjøre enkelte tilpasninger og presiseringer sammenlignet med det som følger av regnskapslovgivningen for at reglene skal passe inn i ligningsloven og fullt ut oppfylle anbefalingene fra modellovgivningen.

Det følger av modellovgivningen at plikten til å levere land-for-land-rapport som hovedregel skal påhvile konsernets morselskap. Departementet foreslår på bakgrunn av dette en regel om såkalt primær rapporteringsplikt for slike foretak, se proposisjonens kapittel 5.2. Andre foretak i konsernet kan på nærmere vilkår få sekundær rapporteringsplikt, se kapittel 5.3 i proposisjonen. Også dette er i samsvar med modellovgivningen. Uavhengig av om et foretak har primær rapporteringsplikt eller kan få sekundær rapporteringsplikt, skal det varsle skattemyndighetene om hvorvidt det omfattes av regelverket for land-for-land-rapportering og hvilket foretak i konsernet som kommer til å levere rapport, se proposisjonens kapittel 5.4.

I kapittel 5.5 i proposisjonen behandles spørsmålet om noen foretak skal være unntatt fra rapporteringsplikt som følge av konsernets samlede inntekt. Departementet foreslår der at plikten til å utarbeide land-for-land-rapport skal gjelde for foretak i konsern som har en samlet inntekt på 6 500 000 000 kroner eller mer i året før regnskapsåret. Denne beløpsgrensen er i samsvar med terskelverdien fastsatt i modellovgivningen.

5.1.2 Primær rapporteringsplikt

Se omtalen av primær rapporteringsplikt i proposisjonens kapittel 5.2 med departementets vurderinger i punkt 5.2.3.

Departementet viser til forslag til ny regel i ligningsloven § 4-13 nr. 1.

5.1.3 Sekundær rapporteringsplikt

Se omtalen av sekundær rapporteringsplikt i proposisjonens kapittel 5.3 med departementets vurderinger i punkt 5.3.3.

Departementet viser til forslag til ny regel i ligningsloven § 4-13 nr. 2.

5.1.4 Varslingsplikt etter ligningsloven § 4-13 nr. 3

Se omtalen av varslingsplikt i proposisjonens kapittel 5.4 med departementets vurderinger i punkt 5.4.3.

Departementet viser til forslag til ny regel i ligningsloven § 4-13 nr. 3.

5.1.5 Avgrensning av rapporteringsplikten etter inntekt

Se om avgrensning av rapporteringsplikt i proposisjonens kapittel 5.5 med departementets vurderinger i punkt 5.5.3.

Departementet foreslår at regelen om unntak fra rapporteringsplikt for konserner med inntekt under 6 500 000 000 kroner bør fastsettes i loven. Den særlige regelen om at den sekundære rapporteringsplikten ikke gjelder dersom konsernet ikke har en inntekt som overstiger beløpsgrensen i morselskapets hjemland, bør derimot fastsettes i forskrift.

Departementet viser til forslag til ny regel i ligningsloven § 4-13 nr. 4.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til at loven skal gjelde for flernasjonale konsern, som defineres med utgangspunkt i regnskapslovens regler om konsern og plikten til å utarbeide konsernregnskap. Komiteen vil vise til forsker Linn Anker-Sørensen og hennes arbeid med å avdekke hvordan selskaper skjuler sin egen konsernstruktur gjennom kompliserte juridiske og finansielle arrangementer. Komiteen ber regjeringen være oppmerksom på denne problemstillingen og komme tilbake til Stortinget på egnet tidspunkt med en vurdering av om definisjonen som gis her, er dekkende for å fange opp det som er intensjonen, at alle flernasjonale selskap skal rapportere.

I høringen til komiteen ble det også trukket fram at terskelverdien for å omfattes av rapporteringsplikten er for høy.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet, ber regjeringen komme tilbake til Stortinget på egnet måte innen to år av lovens virketid med en vurdering av hvilke konsekvenser det vil gi å senke terskelverdien. Vurderingen bør inneholde utgreiinger

om to nivåer som ligger betydelig under det nivået som settes i denne loven.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til at det ikke er mulig å foreta en fornuftig vurdering av terskelverdiene før Skatteetaten har praktisk erfaring med å bruke regelverket. Disse medlemmer viser til at i BEPS-prosjektet er det forutsatt at reglene skal evalueres i 2020. Disse medlemmer vil påpeke at det er viktig at landene innfører likt regelverk fordi dette sikrer opplysningenes troverdighet og også tar hensyn til foretakenes rapporteringsbyrde. Disse medlemmer mener derfor at det er mest hensiktsmessig at en slik evaluering foretas når evalueringen i BEPS-prosjektet foreligger.

6. Nærmere om innholdet i rapporten

6.1 Sammendrag

Høringsnotatets forslag (kapittel 6.1) og høringsinstansenes merknader (kapittel 6.2) omtales i proposisjonens kapittel 6 før departementets vurderinger og forslag (kapittel 6.3); innledning (6.3.1), hvilke foretak det skal gis opplysninger om (6.3.2), opplysninger som skal gis aggregert på landnivå (6.3.3), opplysninger som skal gis på foretaksnivå (6.3.4), tidsperioden opplysningene skal knytte seg til (6.3.5), datagrunnlag (6.3.6) og bruk av funksjonell valuta (6.3.7).

6.2 Komiteens merknader

Komiteen har ingen ytterligere merknader.

7. Språk

7.1 Sammendrag

Departementet foreslo i høringsnotatet at land-for-land-rapporten skal utarbeides på engelsk.

Høringsinstansenes merknader er omtalt i proposisjonens kapittel 7.2 og departementets vurderinger i kapittel 7.3.

Etter departementets vurdering er det ikke uforholdsmessig byrdefullt å pålegge de rapporteringspliktige foretakene å utarbeide rapporten på engelsk.

Departementet viser til forslag til ny regel i ligningsloven § 4-13 nr. 5.

7.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Senterpartiet, slutter seg til departementets vurdering om at rapporten skal utarbeides på engelsk.

Komiteens medlem fra Senterpartiet mener det er svært uheldig at regjeringen ikke ønsker å tillate rapportering på norsk. Dette medlem viser til at det er viktig å holde fast ved norsk som Norges offisielle språk, og at en slik status forutsetter at språket skal kunne benyttes på alle samfunnsområder, også i kommunikasjon med staten.

Dette medlem minner om at norsk er under press fra engelsk, og at fagmiljøene advarer om at det er reell fare for at norsk kan fortrenkes på viktige samfunnsområder. Dette gjelder ikke minst i visse deler av næringslivet, som altså i dette tilfellet er avsender av opplysningene. Det er ekstra uheldig at regjeringen gjennom dette støtter oppunder en pågående utvikling der norsk gradvis svekkes på dette viktige samfunnsområdet.

Regjeringens forslag har også en viktig prinsipiell side. Etter hva dette medlem kjenner til, er dette første gang myndighetene ikke tillater norsk brukt i rapporteringssammenheng. Det kan være grunn til å frykte en smitteeffekt dersom forslaget står seg.

Dette medlem mener det er meget bekymringsfullt at regjeringen gjennom forslaget og sin argumentasjon for dette tydelig signaliserer at den mener at norsk ikke er godt nok i alle sammenhenger.

Dette medlem minner om at statsforvaltningen er til for folket og ikke for sin egen del. På en slik bakgrunn er det merkelig at regjeringen i sin drøfting rundt forslaget eksplisitt tilkjenner at man legger mer vekt på bekvemmelighetshensyn for byråkratiet enn på viktige samfunnshensyn, som å bevare det norske språket og legge til rette for at norske borgere kan bruke sitt eget språk.

8. Tidspunkt for levering

8.1 Sammendrag

Departementet foreslo i høringsnotatet at land-for-land-rapporten skal leveres senest 31. desember i året etter regnskapsåret.

Høringsinstansenes merknader er omtalt i proposisjonens kapittel 8.2 og departementets vurderinger i kapittel 8.3.

Departementet opprettholder forslaget fra høringsnotatet om at land-for-land-rapporten skal leveres senest 31. desember i året etter regnskapsåret.

8.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til departementets vurdering.

9. Taushetsplikt

9.1 Sammendrag

Departementet foreslo i høringsnotatet en regel om særskilt taushetsplikt om land-for-land-rapporten. Regelen skal ifølge forslaget gjelde i tillegg til den ordinære taushetsplikten som følger av ligningsloven § 3-13. Den innebærer at land-for-land-rapporten bare kan gis til andre lands myndigheter og at utlevering kun skal skje når det foreligger folkerettslig avtale om dette.

Høringsinstansenes merknader er omtalt i kapittel 9.3 i proposisjonen før departementets vurderinger og forslag i proposisjonens kapittel 9.4.

Departementet opprettholder forslaget fra høringsnotatet om at det bør gis en særskilt regel om taushetsplikt for opplysningene i land-for-land-rapporten. Regelen som foreslås i proposisjonen her, innebærer at land-for-land-rapporten bare kan gis til andre i medhold av ligningsloven § 3-13 nr. 2 til 8 og til andre lands myndigheter når det foreligger folkerettslig avtale om dette.

Departementet viser til forslag til ny regel i ligningsloven § 4-13 nr. 6.

9.2 Komiteens merknader

Komiteen er av den oppfatning at åpenhet og offentlighet er avgjørende for å motvirke skatteunndragelse, kapitalflukt og aggressiv skatteplanlegging. Komiteen foreslår derfor at enkelte nøkkeltall skal være offentlig tilegnelig og ikke omfattet av taushetsplikten. Komiteen viser til at pressen og offentligheten har en viktig rolle i å diskutere og føre debatt om hvordan skattesystemet virker og oppfattes. Denne typen nøkkelinformasjon er helt avgjørende for å føre denne debatten. Videre viser komiteen til at pressen også har en viktig rolle i å avdekke uoverensstemmelser og juks som ikke alltid oppfanges av myndighetene.

Komiteen viser til høringen om endring av forskrift for land-for-land-rapportering etter regnskaps- og verdipapirloven. I den forbindelse fremmer komiteen følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at selskap som etter forslagene i land-for-land-rapportering til skattemyndighetene, også blir pliktige til å rapportere etter regnskaps- og verdipapirloven, og at selskapene skal rapportere betalt inntektsskatt og påløpt inntektsskatt, antall ansatte, akkumulert fortjeneste, resultat før skattekostnad, summen av inntekter fra transaksjoner med nærstående/ikke nærstående foretak og bokført egenkapital.»

«Stortinget ber regjeringen sørge for at Norge frem mot OECDs revisjon av BEPS-modelløvgiv-

ningen for land-for-land-rapportering for skatteformål er en aktiv pådriver for økt åpenhet, slik at nøkkeltall for betalt inntektsskatt, påløpt inntektsskatt, akkumulert fortjeneste, resultat før skattekostnad, summen av inntekter fra transaksjoner med nærstående og ikke nærstående foretak og bokført egenkapital så snart som mulig kan offentliggjøres for alle bransjer omfattet av plikt til å levere land-for-land-rapport for skatteformål, og at dette blir den del av den internasjonale standarden. Norge bør i den sammenheng kunne vise til at vi praktiserer åpenhet på de samme punktene gjennom våre nasjonale krav i regnskaps- og verdipapirloven.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet er av den oppfatning at åpenhet og offentlighet er avgjørende for å motvirke skatteunndragelse, kapitalflukt og aggressiv skatteplanlegging. Det er derfor viktig at informasjon om selskapenes virksomhet for hvert land blir tilgjengelig. Økonomisk aktivitet bør beskattes i det landet aktiviteten foregår. Disse medlemmer viser dessuten til at offentligheten har en viktig rolle i å diskutere og føre debatt om hvordan skattesystemet virker og oppfattes. Offentlig tilgjengelig nøkkelinformasjon er viktig for å føre denne debatten. Videre viser disse medlemmer til at pressen også har en viktig rolle i å avdekke uoverensstemmelser og juks.

Disse medlemmer mener som utgangspunkt at nøkkeltall for foretak bør gjøres offentlig. Dette gjelder opplysninger om betalt inntektsskatt, påløpt inntektsskatt, akkumulert fortjeneste, resultat før skattekostnad, summen av inntekter fra transaksjoner med nærstående og ikke nærstående foretak og bokført egenkapital.

Disse medlemmer viser imidlertid til at det er en klar konsensus i EU om å følge modelløvgivningen når det gjelder rapportering til skattemyndighetene.

Disse medlemmer viser videre til at modelløvgivningen skal revideres i 2020 og understreker viktigheten av at Norge frem mot dette er en aktiv pådriver for økt åpenhet, slik at nøkkeltallene nevnt ovenfor kan offentliggjøres så snart som mulig.

10. Nærmere om skattemyndighetenes bruk

10.1 Sammendrag

Se nærmere om skattemyndighetenes bruk av land-for-land-rapporten i kapittel 10 i proposisjonen; høringsnotatets forslag (kapittel 10.1), høringsinstansenes merknader (kapittel 10.2) og departementets vurderinger og forslag (kapittel 10.3).

10.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til departementets vurdering.

11. Administrative reaksjoner

11.1 Sammendrag

Departementet uttalte i høringsnotatet at de generelle reglene om tilleggsskatt kommer til anvendelse dersom det er gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger i land-for-land-rapporten. Departementet viste videre til at det i den nye skatteforvaltningsloven er foreslått en regel om tvangsmulkt som også vil gjelde for skattytere som ikke har levert land-for-land-rapport. Det ble ikke foreslått regler om reaksjoner for brudd på rapporteringsreglene utover dette.

Se proposisjonens kapittel 11 om administrative reaksjoner med høringsinstansenes merknader (kapittel 11.2) og departementets vurderinger og forslag (kapittel 11.3).

Departementet bemerker at administrative reaksjoner er nødvendige for å sikre at de rapporteringspliktige oppfyller opplysningsplikten som følger av loven. Samtidig bør det ikke fastsettes strengere regler enn det som må til for å sikre god etterlevelse av regelverket. Departementet opprettholder forslaget fra høringsnotatet om at det på det nåværende tidspunkt ikke skal gis særlige regler om brudd på plikten til å levere land-for-land-rapport. Det vil dermed være de alminnelige administrative reaksjonene som kan anvendes også i saker om manglende land-for-rapportering.

Modellovgivningen har ingen anbefalinger om hvilke reaksjoner som bør gjelde ved brudd på land-for-land-regelverket. Deltakerlandene i BEPS-prosjektet har antatt at hvert enkelt land vil ta i bruk det reaksjonsregimet som landet allerede har i skatteforvaltningen.

I den nye skatteforvaltningsloven er det regler om tvangsmulkt, tilleggsskatt og overtredelsesgebyr ved brudd på plikten til å gi opplysninger til skattemyndighetene. Reglene er generelle i den forstand at de skal gjelde ved alle former for brudd på opplysningsplikten, herunder reglene om land-for-land-rapportering når disse tas inn i loven. Vilkårene for ileggelse av en reaksjon må imidlertid være oppfylt før den kan benyttes i den enkelte sak. I de følgende avsnittene vurderes land-for-land-regelverket som foreslås i proposisjonen her, i lys av skatteforvaltningsloven.

Se nærmere omtale i proposisjonens kapittel 11 om tvangsmulkt (11.3.2), tilleggsskatt (11.3.3), overtredelsesgebyr (11.3.4), særlig om manglende levering av varsel (11.3.5), og behov for spesielle regler

om administrative reaksjoner ved brudd plikten til å levere land-for-land-rapport (11.3.6).

11.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til departementets forslag.

12. Ikrafttredelse

12.1 Sammendrag

Departementet foreslo i høringsnotatet at reglene om land-for-land-rapportering skal tre i kraft straks med virkning for regnskapsår som begynner 1. januar 2016 eller senere. For foretak som begynte på et nytt regnskapsår 1. januar 2016, betyr dette at den første land-for-land-rapporten skal leveres senest 31. desember 2017.

Se kapittel 12 i proposisjonen om ikrafttredelse med høringsinstansenes merknader (kapittel 12.2) og departementets vurderinger og forslag (kapittel 12.3).

Departementet opprettholder utgangspunktet fra høringsnotatet om at plikten til å levere land-for-land-rapport skal gjelde fra og med regnskapsåret som starter 1. januar 2016 eller senere. Dette betyr at den første land-for-land-rapporten skal leveres senest 31. desember 2017.

Departementet viser til forslag til regel om ikraftsetting i lovforslagets romertall II.

12.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til departementets vurdering.

13. Økonomiske og administrative konsekvenser

13.1 Sammendrag

13.1.1 Innledning

Departementet uttalte i høringsnotatet at reglene om land-for-land-rapportering vil gjøre skattemyndighetenes risikoanalyser mer presise, noe som kan bidra til bedre ressursutnyttelse. Departementet antok at forslaget ikke vil kreve store administrative tilpasninger i Skatteetatens systemer.

Departementet uttalte videre at forslaget innebærer nye rapporteringsforpliktelser for foretakene som omfattes av regelverket, og at dette vil medføre økte etterlevelseskostnader. Departementet la imidlertid til grunn at land-for-land-rapporten kan utarbeides på grunnlag av informasjon som foretakene allerede har tilgjengelig for andre formål, slik at det ikke er nødvendig å frambringe helt nye opplysninger. Departementet uttalte at Skatteetaten vil utar-

beide tekniske spesifikasjoner og informasjon til de rapporteringspliktige. Departementet anso at om lag 70 norske morselskap vil bli rapporteringspliktige etter forslaget hovedregel.

Se kapittel 13 i proposisjonen om konsekvenser med høringsinstansenes merknader (kapittel 13.2) og departementets vurderinger og forslag (kapittel 13.3).

13.1.2 Provenymessige konsekvenser

Departementet påpeker at de foreslåtte reglene om plikt til å levere land-for-land-rapport inneholder ingen endringer i de materielle skattereglene. Forslaget har derfor i utgangspunktet ingen provenymessige konsekvenser. Land-for-land-rapportene vil gjøre Skatteetatens risikoanalyser mer presise. Dette legger til rette for et mer målrettet og effektivt kontrollarbeid, og dermed en noe større reell skatteinnang. Det er imidlertid vanskelig å anslå denne konsekvensen av forslaget.

13.1.3 Økonomiske og administrative konsekvenser for Skatteetaten

For skattemyndighetene vil det kreve ressurser å ta imot og behandle land-for-land-rapportene. Samtidig vil rapportene gjøre kontrollarbeidet mer effektivt. Departementet legger derfor til grunn at de foreslåtte reglene ikke innebærer endringer i behovet for ressurser til Skatteetatens kontrollarbeid. Departementet legger også til grunn at forslaget ikke vil kreve store endringer i skattemyndighetenes datasystemer, men at systemene må legges til rette for mottak av rapporter og automatisk utveksling med andre land. Dette betyr samlet sett at forslaget ikke foranlediger endringer i bevilgningene til Skatteetaten.

13.1.4 Økonomiske og administrative konsekvenser for de rapporteringspliktige

For foretakene som omfattes av regelverket, innebærer forslaget en ny rapporteringsplikt som kommer i tillegg til opplysningsplikten som allerede gjelder etter ligningsloven. Departementet anslår at om lag 70 norske morselskap vil få rapporteringsplikt etter hovedregelen i ligningsloven § 4-13 nr. 1. Det er vanskelig å anslå hvor mange norske datterforetak som vil få rapporteringsplikt etter § 4-13 nr. 2, ettersom dette avhenger av om morselskapet i utlandet oppfyller sin rapporteringsplikt og hvor mange land som deltar i samarbeidet om å utveksle land-for-land-rapportene.

Den nye rapporteringsplikten vil medføre økte administrative kostnader for foretakene. Departementet antok i høringsnotatet at land-for-land-rapporten kan utarbeides på grunnlag av informasjon

som allerede er tilgjengelig for foretakene for andre formål, slik at det ikke er nødvendig å framskaffe helt nye opplysninger.

De berørte høringsinstansene mener gjennomgående at kostnadene vil bli høyere enn det som er reflektert i høringsnotatet, særlig fordi rapporteringen krever at opplysninger må sammenstilles på en måte som ikke gjøres i dag.

Departementet legger til grunn høringsinstansenes oppfatning om at det er behov for å sammenstille en del informasjon for det særlige formålet å utarbeide land-for-land-rapporten. Departementet mener imidlertid at rapporteringsplikten i stor grad kan oppfylles ved bearbeiding og bruk av opplysninger som foretakene allerede har tilgjengelig for andre formål. Rapporten skal som nevnt flere steder i proposisjonen her inneholde opplysninger på et overordnet nivå, fordelt på foretakene i konsernet og de landene disse befinner seg i.

I BEPS-prosjektet er det utarbeidet et format for hvordan land-for-land-rapporten skal utformes. Dette formatet vil ligge til grunn for Skatteetatens arbeid med å utforme det formatet norske land-for-land-rapporter skal leveres i. Formatet skal hjelpe foretakene med å begrense kostnadene ved å etterleve regelverket. Skatteetaten vil også utarbeide tekniske spesifikasjoner og regelverksinformasjon som vil bidra til å redusere kostnadene ved å oppfylle rapporteringsplikten.

Departementet legger videre til grunn at det vil bli mest byrdefullt å oppfylle rapporteringsplikten de første årene. Når foretakene har laget egne rutiner og retningslinjer for hvordan rapporten skal utarbeides, vil de administrative konsekvensene ved å følge regelverket bli lavere. Departementet er derfor av den oppfatning at det ikke er hensiktsmessig å innføre en regel om at land-for-land-rapporten bare skal leveres annethvert år. Dette ville også være i strid med den enighet som er oppnådd om land-for-land-rapportering i BEPS-prosjektet og forpliktelsen til å utveksle land-for-land-rapporter som følger av den kompetente myndighetsavtalen om automatisk utveksling av slike rapporter som Norge allerede har sluttet seg til. Hensynene til å slutte opp om modellogvivingen som forutsetter årlig rapportering og å bidra til at grunnlaget for den varslede evalueringen av regelverket i 2020 er best mulig, taler også mot å gi en slik regel.

Norsk olje og gass uttaler at de økonomiske og administrative konsekvensene for de rapporteringspliktige vil bli forskjellig avhengig av om foretaket har såkalt primær rapporteringsplikt i kraft av å være morselskap eller sekundær rapporteringsplikt fordi Skatteetaten ikke mottar land-for-land-rapport fra morselskapets hjemland. Departementet er enig i dette. Det må legges til grunn at det relativt sett vil bli

mer byrdefullt for norske datterforetak å levere land-for-land-rapport for det utenlandske konsernet det er en del av enn det vil være for et norsk morselskap å levere rapport for konsernet det står i spissen for.

Departementet bemerker imidlertid at den sekundære rapporteringsplikten er det virkemiddelet modellovgivningen anbefaler ved svikt i det internasjonale systemet for utveksling av land-for-land-rapporter. Slik svikt kan prinsipielt sett enten skyldes at morselskapet ikke har levert rapport til sitt hjemland, eller at dette landet ikke har regler for land-for-land-rapportering eller utvekslingsavtaler som modellovgivningen forutsetter. Det enkelte foretaket i Norge har selv ansvar for å avklare med sitt morselskap om dette vil levere rapport i sitt hjemland, herunder ved å vise til den sekundære rapporteringsplikten som kan inntre i Norge. Departementet legger videre til grunn at dersom det at morselskapets hjemland ikke har inngått utvekslingsavtale med Norge er årsaken til at Skatteetaten ikke mottar rapporten fra utlandet, vil den rapporten som morselskapet uansett har utarbeidet, kunne danne grunnlag for rapporten det norske foretaket skal levere.

Som nevnt i kapittel 12.3 i proposisjonen foreslår departementet en regel om at den sekundære rapporteringsplikten ikke skal gjelde for regnskapsåret 2016. Formålet med denne regelen er å eliminere de kostnadene en del norske datterforetak ville fått ved å oppfylle rapporteringsplikten fordi morselskapets hjemland ikke har rukket å implementere regler for land-for-land-rapportering i sin interne rett.

Det er samlet sett vanskelig å anslå nærmere hvor store kostnadene ved å oppfylle rapporteringsplikten vil bli for den enkelte rapporteringspliktige. Departementet legger til grunn at dette vil kunne variere, alt etter hvor mange foretak som inngår i det rapporteringspliktige konsernet, hvor mange land det har foretak i og hvordan dets virksomhet er organisert for øvrig.

Flere høringsinstanser har pekt på den samlede byrden som ulike rapporteringskrav medfører for næringslivet. Departementet viser i denne forbindelse til redegjørelsen i kapittel 4 i proposisjonen. Departementet uttaler der blant annet at de ulike reglernes formål og innhold legger begrensninger på hvilke muligheter det er å samordne reglene om land-for-land-rapportering med allerede gjeldende rapporteringsforpliktelser. Samtidig framhever departementet at regelverkene bør utformes på en slik måte at det framgår klart hvem som har rapporteringsplikt og at det ikke fastsettes ubegrunnede forskjeller mellom dem. I den grad det er mulig å samordne frister for levering av opplysninger etc., bør dette gjøres. Departementet har som nevnt lagt vekt på dette i proposisjonen her, og det vil også bli vektlagt i det påfølgende arbeidet med forskriften og retningslinjene

som skal utfylle loven. Det vil bidra til å redusere de administrative byrdene ved å følge regelverket.

13.2 Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

14. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre slike

vedtak:

A.

vedtak til lov

om endringer i ligningsloven (land-for-land-rapportering til skattemyndighetene)

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endring:

Ny § 4-13 skal lyde:

§ 4-13 *Plikt til å levere land-for-land-rapport for skatteformål*

1. Morselskap som er hjemmehørende i Norge og har foretak i utlandet, skal innen 31. desember i året etter regnskapsåret levere en rapport med opplysninger om fordelingen av inntekt og skatt i de landene konsernet har foretak (land-for-land-rapport for skatteformål). Rapporten skal også inneholde en beskrivelse av konsernets økonomiske aktivitet i hvert enkelt land, samt opplysninger om hvert foretak i konsernet og den økonomiske aktiviteten foretakene driver.

2. Rapporteringsplikten etter nr. 1 gjelder tilsvarende for andre foretak i Norge enn morselskap som er hjemmehørende i Norge, dersom:

- a) Det utenlandske morselskapet ikke har plikt til å levere land-for-land-rapport for skatteformål i landet der det er hjemmehørende,
- b) landet der morselskapet er hjemmehørende, ikke har avtale med Norge om automatisk utveksling av land-for-land-rapporter for skatteformål med virkning ved utløpet av rapporteringsåret etter nr. 1, eller
- c) ligningsmyndighetene har varslet foretaket i Norge om at landet der morselskapet er hjemmehørende, ikke overholder avtale som nevnt i bokstav b eller av andre grunner ikke sender land-for-land-rapporter for skatteformål til Norge.

3. Foretak som er hjemmehørende i Norge og som inngår i et konsern der ett eller flere foretak har plikt til å levere land-for-land-rapport for skatteformål etter nr. 1 og 2, skal samtidig som det leverer selvangivelse for det året rapporteringen gjelder, opplyse ligningsmyndighetene om hvilket foretak i konsernet som skal levere land-for-land-rapport for skatteformål og i hvilket land dette foretaket er hjemmehørende.

4. Plikten til å levere land-for-land-rapport for skatteformål etter nr. 1 og 2 og til å gi opplysninger etter nr. 3 gjelder ikke dersom konsernet hadde en samlet inntekt under 6 500 000 000 kroner i året før regnskapsåret.

5. Land-for-land-rapporten skal utarbeides på engelsk.

6. Ligningsmyndighetene kan bare utlevere land-for-land-rapporten for skatteformål til andre etter reglene i § 3-13 nr. 2 til 8 og til utenlandske myndigheter etter folkerettslig avtale.

7. Departementet kan fastsette forskrifter og retningslinjer til utfylling og gjennomføring av denne bestemmelsen, herunder fastsette skjema for innrapportering av opplysninger og fastsette unntak fra plikten til å levere land-for-land-rapport.

II

Loven trer i kraft straks med virkning for regnskapsår som begynner 1. januar 2016 og senere. § 4-13 nr. 2 skal likevel bare ha virkning for regnskapsår som begynner 1. januar 2017 eller senere.

B.

I

Stortinget ber regjeringen sørge for at selskap som etter forslagene i land-for-land-rapportering til skattemyndighetene, også blir pliktige til å rapportere etter regnskaps- og verdipapirloven, og at selskapene skal rapportere betalt inntektsskatt og påløpt inntektsskatt, antall ansatte, akkumulert fortjeneste, resultat før skattekostnad, summen av inntekter fra transaksjoner med nærstående/ikke nærstående foretak og bokført egenkapital.

II

Stortinget ber regjeringen sørge for at Norge frem mot OECDs revisjon av BEPS-modellovgivningen for land-for-land-rapportering for skatteformål er en aktiv pådriver for økt åpenhet, slik at nøkkeltall for betalt inntektsskatt, påløpt inntektsskatt, akkumulert fortjeneste, resultat før skattekostnad, summen av inntekter fra transaksjoner med nærstående og ikke nærstående foretak og bokført egenkapital så snart som mulig kan offentliggjøres for alle bransjer omfattet av plikt til å levere land-for-land-rapport for skatteformål, og at dette blir den del av den internasjonale standarden. Norge bør i den sammenheng kunne vise til at vi praktiserer åpenhet på de samme punktene gjennom våre nasjonale krav i regnskaps- og verdipapirloven.

Oslo, i finanskomiteen, den 8. november 2016

Hans Olav Syversen

leder

Truls Wickholm

ordfører

